

» Kaj, čemu jest dandobog, prosil sveti Peter učitat Jezusa. Jezus je
 precej pri volji; in Peter je bog, Jezus njegovo tovariš. Glesta in
 prideta do tice. Jezus jih odgovori rekot: »Sluce, dajte potice!« Peter
 muvica pol potice prouiti, Jezus jo vjane in novane bogu da
 rekot: »Kaj jo, treba te je bo. Glesta dalje; soluce je govilo prijep:
 kar in prideta do stogane koč. Razmerena, raztergana in voma
 gana bada stopi vjane. Vidilo se ji je, da je ravno bil otata.
 »Kaj, bog kobil, kol si tako dolgo spala;« jo vpraša Jezus. »Kaj je
 bog, kaj dal, odgovori žena.« Kaj je potice? »reče Jezus bogu. Peter,
 Peteru se je dolgo pred, kol je potice, ogledoval, sluce vedilo,
 je jo moro dati; sam ja, dandobog, lačen dalje iti.

Kilo je stoli polna. Soluce je ravno naj, huj pripelal.
 Kar začne klave, ki so na vizivju stavilice jabil, kope vi
 hati in bezpiti, da se bilo kaj. Peter vkaže za njime tice
 ter vpije: »dandobog, mi pomagaj!« Pomagaj mu »reče Jezus
 Peter. Bog ne ve, kam si se vjel. Klave je govilo za živino
 in dese khalo divjak, jo vjane in potitiji, jo kancuji
 in pomlakah, dokler živine potasi skupne sojane in pak-
 tiji ne izproči. Razglat, od razglat in razpraskan pride
 k Jezusu nagaj, se želi si dalje bog biti. Klava za Peter, da
 je khalo noč in tudi klave, njegovega dogovaja. Svoje
 žive dui je pomeil, khalo se mu je govilo, kol je bog bit.

Khalo je s svojim stavom zadovoljen. Klava
 del asak si želi, kaj drugoga biti kol je. Klava svojim
 stavu le tjeval in vadlogo vidi, je klava stavik
 le prijeto viti in slad kasti.